

Zihin Ürünü Aşk

Ali Rıza SAY

Zihin Ürünü Aşk
Ali Rıza SAY

Kapak Tasarımı
Fatih KIRMIZIGÖZ

Mizanpaj
Enes BAŞAK

1. Basım, Kasım 2018
SAGE Yayınları

Baskı ve Cilt:
SAGE YAYINCILIK VE MATBAACILIK
Kazım Karabekir Cad. Kültür Çarşısı Kat: 2
No: 7/101-102-103
İskitler/Ankara

Tel.: 0312 314 00 02/05

bilgi@bizimdijital.com

Anneme ve babama...

1. BÖLÜM

ORTAYA KARIŐIK PSİKOLOJİ

*“Gönüller yapmak lazımdı. Ancak yalnızlık özel
ve güçlüydü.”*

[Cevat KIRAÇ]

I

Ne güzel ki bugün de kötü geçiyordu. Sesi soluğu kesilsin, olmaz olasıca müdürüm yine köpürmüştü bana, *neymiş efendim beceriksizmişim*. Beceriksizliğimde üsteleyip, üzerine ağzındaki mide bulandırıcı köpükleri gözüme sokarak bağırma ları da eklenince kendimden geçtim. Elim ayağım titriyordu. İğneleyici o sözleri duyduktan sonra sinir uç larım alev alev yanmaya başladı ve sonunda hâkimiyetimi kaybedip doğ ruca ağzına nereden geldiği belli olmayan bir yumruk salladım. “Hadi konuş bakalım!” dedim, ağzı yüzü kan içinde boş boş bakıyordu. Bu arada elimin uyarı yokmuş onu fark ettim, sonuçta o da insan ve ona zarar vermek istememiştim. Ancak olan olmuştu ve zaten bilinmez ki sinirlerim bir kez hopladı mı elimi ayağımı kontrol eden beyin bölgelerim kontrolümden çıkıyordu.

Aradan çok süre geçmeden ne yapacağını bilmez bir halde içinde var olan tüm sinirleri birkaç saniyelik şaşırma evresinde bütünleştirdi ve ardından bu şaşkınlıkla birikmiş sinirlerini açığa çıkarmadan evvel ilk önce ağzının dağılan haline odaklanıp elini ağzındaki kanayan yaraya göttürdü. Kendi bedeni üzerinde taze kan bulunması ona garip gelmiş olmalıydı. Hıncını, önce dişlerini sıkarak çıkarmaya çalıştı. Kıvama geldiğinde deniz mavisini gözlerindeki acizliği ile kana bulanmış ellerini havaya kaldırıp etraftaki çalışanların şaşkın bakışlarına aldırmadan kaşları çatılmış bir şekilde bana bağırma ya devam etti. Gözleri fal taşından da beterd i. Maviliğ in tüyler ürperten derinliğini yansıtan gözleri ruh haline göre oldukça sakin ve masum görünüyordu.

“Allah kahretsin, senin gibi elamanın...”

Devam edemedi, arkamı dönüp onu oracıkta kanlara bulanmış halde bıraktım. İki taraflı masaların arasında uzun koridoru diğer

çalışanların meraklı ve şaşkın bakışları altında sinirli sinirli hızlıca geçerek kapıyı sertçe çekip çıktım. Sinirlerimin bilincimi ele geçirdiği şu sıralarda kapının ardında müdürün yankılanan itici kart sesi bütün kaslarımın birden kasılmasına yol açıp irkmeme neden olmuştu. Henüz kapıdan uzaklaşmadan onun sinirli ve tahammülü zor sesini zevkle dinlemeye çabaladım çünkü müdürü sinir etmek, onun yenilmezliğini yerle bir etmek şu işyerinde en çok istediğim şeylerden biri haline gelmişti.

“Allah belasını versin! Ne bakıyorsunuz lan! Dönün işinizin başına!”

Nedendir bilinmez, “*yazıktır, o da insan, actıyordur şimdi*” diye düşünüp kahrolası binadan çıkmadan önce sekretere “Müdürün ağzı yüzü kan içinde, hekimi çağırın.” deyip binayı terk ettim. Sekreter ilk başta beni anlamadı, donakalan ifadesi ile şaşkın şaşkın bakıyordu. İki elimi yanlara açarak sessizce kafamı iki yana sallayıp “Ne?” dedim. Neden sonra telefonu kaldırdı. *Şükür* dedim içimden. Birilerinden herhangi bir şeyi rica ettiğimde bunun nedeninin sorulmasından asla hoşlanmıyordum. Açıklama yapmak işime gelmiyordu, doğrusu üşeniyordum.

Bu sırada bir an önce eve gidip uyumak istiyordum. Başım zonklıyor, ellerim titriyordu, ayrıca nefes alış verişim inanılmaz hızlanmıştı. Tam bu esnada imdadıma cüzdanımın iç bölmesinden çıkardığım ağrı kesici ilaç yetiştii. O mucizevî haplardan hemencecik bir adet attım ağzıma, o sinirle kuru kuruya yuttuğumu sonradan fark ettim. Tabii bu duruma şaşırışmışım, ben en ufak bir hapi bile bol suya rağmen dilimin üzerinde tutarak yutamayan biri idim, bu defa nasıl susuz yuttum bilmiyordum.

Az ileride durakta otobüs beklemekle sinirlerimi daha fazla germek istemezken, genelde yeterince işlek olan caddede önüme hemen bir taksi geldi ve düşünmeye mahal vermeden taksiye atladım.

Zaman adeta müdüre attığım yumruk sırasında durmuştu. Olağandışı bir dalgınlık nedeniyle eve nasıl geldiğimi ve taksiye yolu nasıl tarif ettiğimi bilmiyordum. Neyse ki kendimi çok rahat hissettiğim, içinden hiç çıkmak istemediğim güzel evime geldiğimde bir duş almanın iyi

geleceğini düşünecek kadar zihnim yerine gelmişti. Bedenim de sınırimden nasibini alıp fena bir halde yorulmuştu. Ayaküstü sıcak suyun altına girip saatlerce durabilecek kıvamdaydım. Duş başlığından gelen sıcak sular kafamdan aşağı dökülürken aklımda ne varsa uçup gitmiş, inanılmaz bir şekilde huzurlu ve mutlu biri haline dönmüştüm. Bu huzur bilinen türden değildi, sanki ölüm öncesiydi ve dünyadaki istediğim her şeyi elde etmişim gibiydi. Gariptir, vücudumdan zemine çarparak inen su damlacıkları bana uzun bir yaşanmışlık hissi vermişti. Duştan sonra hiçbir şey düşünmeden doğruca yalnızlığımı paylaştığım odama girdim. Sinirlerimin sıcak su ile yumuşaması sayesinde ruh halim sanki delirmişçesine çocukluğuma döndü ve eşikten geçer geçmez çocukken sıklıkla yaptığım gibi karşımda duran karyolaya kapıya yakın olduğu için balıklama atladım. İçerimde çocuksu rahatlamamanın verdiği sakinliğin yanı sıra bir çeşit huzursuzluk da vardı. Sürekli olarak attığım yumruğun yavaş çekimini yaşıyordum ve yumruğu atmamış olsaydım neler yapabileceğimin yahut bana neler olacağı merakı içindeydim. Müdüre attığım yumruğun haddini düşünürken tavana bakarak, belki biraz da ağrı kesicinin etkisiyle uyuya kalmıştım.

Uyandığımda gece olmuştu, tahminen saat dört olmalıydı. Telefona baktım, *yanılmışım*, saat üçü on bir geçiyordu. Hayret ediyordum, akşamüzeri uykusunu bu kadar uzun tutmazdım. Gözlerim sürekli açık kalmak istiyor gibi göz kapaklarım ardına kadar açıktı ve gözlerimi kapatıp açtığımda en ufak bir zorluk yahut bir acı yoktu. Uykudan eser kalmamıştı, dağılan uykumdan dolayı sıkılan canımı yatıştırmayı umarak salona geçtim, biraz oturdum karanlıkta. Çok sevdiğim loş ortamın oluşturduğu dinginliğe rağmen akşama doğru müdüre attığım yumruk ve onun sinirli hali zihnimde dolanıp duruyordu. *Hak ediyordu ama*. Alt tarafı şirketin web sitesine bazı bilgileri yanlış girmiştim, düzeltilmeyecek şey değildi. Adam gibi uyarsaydı zaten düzeltebilirdim. Ama müdür ne yapıyordu? Kaşınıyordu kaç zamandır; tabii en sonunda boğazıma kadar biriken sinirle beyaz teninde dikkat çeken cılız kahverengi dudaklarına yumruğu yemek zorunda kaldı. O andan itibaren bilinçaltım o dominant karakterli müdürü oldukça yerin dibine sokmuştu, artık onu olduğundan